

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3130/2015. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.268/2014/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.268/2014/3. sorszámú ítélete ellen. Az indítványozó a bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben biztosított jogorvoslathoz való jogra hivatkozással.
- [2] Az ügy előzményét képezi, hogy az indítványozó (alperes) a tulajdonát képező személygépkocsival 2012. november 2. napján, pénteken 8 óra 56 perckor, valamint 2012. december 1. napján 15 óra 54 perckor Debrecenben a Vásáry I. utcában érvényes parkoló szelvény nélkül várakozott a Debrecen Megyei Jogú Város Közgyűlésének 20/1993. (V. 24.) Kr. számú rendelet hatálya alá tartozó közterületen. A felperes parkoló társaság 2012. november 2-án, pénteken a szombati napra vonatkozó, 2012. december 1-jén, szombaton pedig a munkanapokra vonatkozó díjfizetési parkolási rendet alkalmazta. A felperes az indítványozó (alperes) parkolásával összefüggésben keletkezett tőkekövetelés és járulékai iránt fizetési meghagyás kibocsátását kérte. Az eljárások az indítványozó (alperes) ellentmondása következtében perré alakultak.
- [3] A Tiszaújvárosi Járásbíróság a 2014. május 22. napján kelt 12.P.20047/2014/8. sorszámú ítéletében a parkoló társaság kereseti kérelmét a 2012. november 2-i parkolási díjfizetési kötelezettség elmulasztása miatt megalapozatlannak, míg a 2012. december 1-jei díjfizetési kötelezettség elmulasztása miatt támasztott

kereseti kérelmet megalapozottnak ítélte. Az indítványozó (alperes) érdemi ellenkérelme alapján a bíróság azt vizsgálta, hogy a perbeli időpontokban – a munkarend megváltozásának rendeleti szabályozására tekintettel – terhelt-e parkolási díjfizetési kötelezettség az indítványozót (alperest), vagyis eleget tett-e a felperes a tájékoztatási kötelezettségének. A 2012. évi munkaszüneti napok körüli munkarendről szóló 39/2011. (X. 14.) NGM. rendelet november 2-át pihenőnapnak, a 2013. évi munkaszüneti napok körüli munkarendről szóló 28/2012. (IX. 4.) NGM rendelet pedig 2012. december 1. napját munkanapnak minősítette. Mivel a parkolóhelyen feltüntetett tájékoztatás szerint a díjfizetési kötelezettség attól függően alakult, hogy a parkolásra munkanapon vagy szombati napon került-e sor és pihenőnapra vonatkozó rendelkezést a tábla nem tartalmazott, a bíróság a 2012. november 2-i parkolási eseménnyel kapcsolatos igényt megalapozatlannak találta. Megalapozottnak ítélte viszont a 2012. december 1-jei parkolással kapcsolatos igényt, mivel a tájékoztatás a munkanapokra vonatkozó díjfizetést tartalmazta, a 2012. december 1-je munkanappá minősítéséről pedig a kötelező érvényű, mindenkivel szemben hatályos rendelet rendelkezett.

- [4] A Miskolci Törvényszék a 2014. november 7. napján kelt 2.Pf.21.268/2014/3. sorszámú ítéletében az első fokú bíróság ítéletének fellebbezett részét – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 394. § (1) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján – az első fokú ítélet indokai alapján helyben hagyta. A bíróság az alperes fellebbezésében foglaltakkal kapcsolatban kiemelte, hogy az indítványozó (alperes) és a parkoló társaság (felperes) között létrejött jogviszony polgári jellegű, a felperes igénye kötelmi igény, a szerződés pedig a kihelyezett tájékoztató tábla szerinti tartalommal jött létre, ez pedig tartalmazta, hogy a parkolás munkanapokon 8–18 óra között díjfizetéshez kötött. 2012. év december 1. napja ugyan szombati nap volt, azt azonban az elsőfokú bíróság által hivatkozott jogszabály munkanappá minősítette.
- [5] Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a jogerős ítélet ellen arra hivatkozással, hogy a törvényszék az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályt nem az Alaptörvény 28. cikk első mondatának megfelelően értelmezte, nem a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében meghatározott, a hatékony rendes jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülését szolgáló követelményeknek megfelelően alkalmazta. Az indítványozó szerint a másodfokú bíróság nem indokolta meg döntését, ebből pedig azt a következtetést vonta le, hogy nem vette figyelembe, illetve nem vizsgálta „kellő mélységben” a fellebbezésben felhozott jogi érveket, ezért sérült a tisztességes eljáráshoz való jog részét képező indokolt bírói döntéshez való jog. Álláspontja

szerint az indokolt bírói döntéshez fűződő jog nem csak a tisztességes eljárás, hanem a hatékony rendes jogorvoslathoz való jognak is része. Így az indokolás hiánya az indítványozó szerint azt jelenti, hogy a törvényszék nem döntött érdemben a fellebbezéséről.

- [6] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseire hivatkozással tájékoztatta az indítványozót arról, hogy indítványa hiányos, mivel az az indítványozónak az ügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezések értelmezésével kapcsolatos álláspontját és az irányadó alkotmánybírósági gyakorlat ismertetését tartalmazta, de nem fejtette ki, hogy a támadott ítélet miért és mennyiben sérti az Alaptörvényben biztosított jogait.
- [7] Az indítványozó indítvány kiegészítésében változatlanul a másodfokú ítélet jogi indokolásának mellőzését és a fellebbezésben előadott érvei figyelmen kívül hagyását kifogásolta. Az indítványozó azonban nem csatolta az indítványhoz a fellebbezést.
- [8] 2. Az Abtv. 56. § (1) értelmében az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Alkotmánybíróság ezért mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben előírt formai, valamint tartalmi követelményeknek.
- [9] 2.1. A befogadhatóság formai feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a panasz részben felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott formai követelményeknek. Az indítvány egyértelműen megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó rendelkezéseket, tartalmazza az eljárás megindításának indokát, megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit és kifejezett kérelmet terjesztett elő a támadott bírói döntés megsemmisítését. Az indítványozó azonban csak részben indokolta meg, hogy a konkrét bírói döntés miért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, nem jelölte meg ugyanis, hogy milyen kérdésekre nem tért ki a törvényszék indokolása. Az indítványozó azt is csak részben – az indoklás hiányára hivatkozva – támasztotta alá, hogy a támadott bírói döntés miért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot, mivel nem jelölte meg, hogy a törvényszék az elsőfokú határozat törvényességét érintő milyen lényeges kérdéseket nem vizsgált meg.

- [10] Az indítványozó tehát csupán állította, hogy a konkrét bírói döntés megvalósította az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmét, de azt nem igazolta. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Abtv. 52. § (6) bekezdése értelmében az indítványozónak kell megküldenie az Alkotmánybíróság részére azokat a dokumentumokat, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják.
- [11] 2.2. A befogadhatóság tartalmi feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételek nem állnak fenn.
- [12] Az Abtv. 29. § az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Ezen feltételek vagylagos jellegűek, ezért teljesítésüket az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [13] Az alkotmányjogi panaszban előadott kérdést az Alkotmánybíróság a panaszban is felhívott 7/2013. (III. 1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte {Indokolás [21]} Mindebből az is következik, hogy jelen alkotmányjogi panaszban felvetett elvi jelentőségű alkotmányjogi kérdést az Alkotmánybíróság korábban már eldöntötte {lásd: 3212/2013. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [7]}
- [14] Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának másik feltétele, hogy olyan alkotmányossági kifogást tartalmazzon, amely a bírói döntést érdemben befolyásolhatta. Az Alkotmánybíróság e feltétellel összefüggésben arra emlékeztet, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak.
- [15] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően

a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012 (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.

- [17] Az Alkotmánybíróságnak jelen alkotmányjogi panasz befogadhatóságának vizsgálatakor azt a kérdést kell megválaszolnia, hogy érdemben befolyásolható-e a támadott döntést, ha a Törvényszék az indítványozó fellebbezéséről elmulasztott számot adni. Az indítványozó a fellebbezést nem csatolta be, a panaszban felhívott érvek alapján pedig az indokolási kötelezettség megsértése nem állapítható meg, mivel a Miskolci Törvényszék megindokolta döntését és ítéletének indokolásában kifejezetten hivatkozott az indítványozó fellebbezésben előadott érveire (lásd: Miskolci Törvényszék 2.Pf.21.268/2014/3. sorszámú ítélete indokolásának 3. bekezdése). Ebből következően az indítvány nem tartalmaz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételnek, az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 56. § (3) bekezdés szerint a visszautasítás indokának megjelölésével – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. június 30.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/422/2015.

